

Ти тръбаше да бждешъ внимателенъ. Казвашъ: Защо този ножъ е толкова остьръ? Не е виновенъ ножъ за твоето поръзване, но — твоето невнимание. Ти си изцапалъ съ черно мастило бълата си дреха, а после казвашъ: Кой направи това черно мастило? Не е виновно черното мастило. Всички поети, писатели, художници, учени, философи, свещеници, майки и бащи пишатъ все съ това черно мастило, но по невнимание, нѣкой може да изцапа дрехата си съ него, да остави такова петно на нея, което и съ химически срѣдства мжно може да се изчисти. Както и да се изчисти, се ще остане малко черно петно върху бълата дреха. Това не е ли противоречие? Хубави работи се пишатъ съ черно мастило върху бѣла хартия, а черни, нежелани петна остава върху бѣла дреха.

Днесъ и философите, и учените хора се смущаватъ отъ противоречията въ живота. Нѣма сѫщество, горе-долу съзнателно, което да не се смущава отъ противоречията, но въпрѣки това, тѣ сѫществуватъ въ човѣшкия животъ. Налистна, великиятъ животъ се проявява по особенъ начинъ, по особени закони, но сѫщевременно и човѣшкиятъ животъ се проявява по свои особени закони. Възъ основа на това, между човѣшкия и общия животъ се явява стълкновение; между човѣшката и общата мисъль пакъ се явява стълкновение. Хората и Богъ не мислятъ еднакво. Богъ мисли едно, а хората — друго. Питамъ: каква бѣше мисъльта на Бога, когато създаде овцата? И каква е мисъльта на човѣка, когато хваща овцата? Човѣкъ тръбва да знае, дали неговата мисъль и постѣпка сѫ съгласни съ Божиите. За да оправдае своята постѣпка, човѣкъ може да даде различни обяснения, споредъ известни природни закони. Запримѣръ, той може да каже: Споредъ еди-кой си природенъ законъ, ние тръбва да пазимъ овцетъ въ кошари, за да не умиратъ отъ гладъ и отъ студъ; после, за да не окапе вълната имъ, отъ време на време, ние тръбва да ги стрижемъ; сѫщо така, понеже млѣкото имъ е много, ние тръбва да ги доимъ, да ги облекчаваме; и най-после, за да научатъ закона на самопожертвуването, овцетъ тръбва да ни даватъ и месото си. Какво лошо има въ това, че сме взели малко отъ вълната, отъ млѣкото и отъ месото на овцетъ? Тръбва ли за това нѣщо овцетъ да протестира? Има нѣща, въ които хората сѫ прави, но не въ всичко. Философията на живота седи въ това, да знаемъ, де сме прави, т. е. де сме въ съгласие